

Τα άλματα της τουρκικής αμυντικής βιομηχανίας

Η ίδρυση γραφείου της τουρκικής αμυντικής βιομηχανίας ASELSAN BALKANS στη Βόρεια Μακεδονία συνιστά την κορύφωση της νεοοθωμανικής στρατηγικής της Αγκυρας με στόχο τη δημιουργία ενός φιλοτουρκικού τόξου στα βόρεια σύνορα της Ελλάδας, με εργαλείο και την ακμάζουσα αμυντική βιομηχανία της. Εναντίων εν λόγω εξελίξεων, οι οποίες ενισχύουν τους στρατηγικούς δε-

ΓΝΩΜΗ

ΤΟΥΓΙΑΝΝΗ
ΣΑΡΑΚΙΩΤΗ

σμούς Τουρκίας και Βόρειας Μακεδονίας, η Ελλάδα παραμένει άβουλος θεατής επιτρέποντας τη δημιουργία παραθύρων ευκαιρίας προς εκμετάλλευση από την κυβέρνηση Ερντογάν.

Εξάλλου, η καθίζηση και συστηματική απαξίωση της ελληνικής αμυντικής βιομηχανίας, κατά τα τελευταία 5 έτη, αποτελεί μνημειώδες παράδειγμα εθνικής αυτοχειρίας. Από την απόφαση της αναβάθμισης 84 πολεμικών αεροσκαφών F-16 σε Viper, επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, με τη συμμετοχή της Ελληνικής Αμυντικής Βιομηχανίας, τα τελευταία χρόνια έχουμε φθάσει σε φαραωνικά εξοπλιστικά προγράμματα (π.χ. Rafale και Belharra) χωρίς κανένα ανταποδοτικό όφελος για τη χώρα μας σε επίπεδο τεχνολογίας και τεχνολογίας. Είναι χαρακτηριστικές οι αναφορές της υπουργού Αμυνας της Γαλλίας Φλοράνς Παρλί: «Χάρη στην παραγγελία των Belharra από την Ελλάδα, εξασφαλίζονται 2.200 θέσεις εργασίας στη Γαλλία σε ορίζοντα πενταετίας».

Στον αντίποδα, η τουρκική αμυντική βιομηχανία σημειώνει ανησυχητικά, για εμάς, άλματα και καθίσταται σταδιακά διεθνής ανταγωνιστής των αμερικανικών και των ευρωπαϊκών αμυντικών βιομηχανιών, σε σχέση με τη θέση του «εξαρτώμενου» που κατείχε μέχρι πρότινος, αποκτώντας παράλληλα εξαγωγικό πρόσημο. Ενδεικτικά, το 2022, οι συνολικές εξαγωγές ανήλθαν στα 400 εκατ. δολάρια, τη στιγμή που το 2000 ανέρχονταν στα 20 εκατ., με αποτέλεσμα η Τουρκία να κατέχει την 11η θέση παγκοσμίως στις εξαγωγές αμυντικού υλικού. Παράλληλα, ενώ εισήγε το 80% των εξαρτημάτων για την κατασκευή οπλικών συστημάτων, σήμερα εισάγει μόλις το 20%.

Ένα γνωστό «success story» ακούει στο όνομα «Bayraktar TB2». Πρόκειται για ένα μη επανδρωμένο αεροσκάφος, το οποίο είναι περιζήτητο μεταξύ χωρών όπως η Πο-

λωνία, η Αλβανία και η Ρουμανία, ενώ έχει ήδη σημειώσει σημαντικές πωλήσεις και σε αραβικές χώρες. Παράλληλα, έχει καταγράψει στρατιωτικές επιτυχίες σε πεδία μαχών όπως της Αιθιοπίας και του Ναγκόρνο Καραμπάχ, ενώ αποτελεί και το διαπραγματευτικό χαρτί της Αγκυρας έναντι του ΝΑΤΟ όταν καταγγέλλονται οι φιλορωσικοί ελιγμοί της, καθώς τέτοιου είδους τουρκικά UAVs έχουν πωληθεί στην Ουκρανία.

Στον τομέα της Έρευνας και Καινοτομίας, η TUSAS (τουρκική βιομηχανία αεροναυπηγικής) επενδύει 826 εκατ. δολάρια μόνο στον τομέα του R&D και μόνο για το 2024, ενώ η ASELSAN, στην οποία πραγματοποιήθηκε αναφορά στην αρχή, απασχολεί 6.447 εργαζομένους αποκλειστικά στον εν λόγω τομέα και συμμετέχει σε 982 ερευνητικά projects αμυντικής τεχνολογίας.

Την ίδια στιγμή, η κυβέρνηση Μπτσότακ οδηγεί την ΕΑΒ στην απαξίωση, με άμεσο αποτέλεσμα τις μεγάλες καθυστερήσεις στην υλοποίηση του προγράμματος αναβάθμισης των F-16 σε Viper, ενώ η εξαιρετικά χαμηλή διαθεσιμότητα σε μεταγωγικά αεροσκάφη C-130B/-H Hercules και C-27J Spartan υπενθυμίζει τις καθυστερήσεις από πλευράς της κυβέρνησης να ενεργοποιήσει τις ανάλογες ρήτρες συντήρησης. Είναι ενδεικτικό ότι, από τα 15 C-130 και τα 8 C-27J που διαθέτει στον στόλο της η Πολεμική Αεροπορία, σε καθημερινή επιχειρησιακή ετοιμότητα βρίσκονται μόλις 3 συνολικά. Παράλληλα, 143 υψηλής εξειδίκευσης πεπειραμένοι μηχανικοί παραιτήθηκαν από την ΕΑΒ μόνο το 2023, εξαιτίας των διαρκών περικοπών στους μισθούς τους και την απροθυμία της κυβέρνησης να προχωρήσει στην εκπόνηση ενός συντεταγμένου σχεδιασμού προσλήψεων.

Η ενίσχυση της αμυντικής βιομηχανίας αποτελεί προϋπόθεση για μια ανεξάρτητη αμυντική πολιτική με άξονα την υπεράσπιση της κυριαρχίας και των κυριαρχικών δικαιωμάτων της πατρίδας μας. Δυστυχώς, το ελληνοτουρκικό χάσμα ισχύος θα συνεχίσει να διευρύνεται όσο η κυβέρνηση της ΝΔ δεν αντιλαμβάνεται ότι πρέπει να επενδύσει πρωτίστως στο επιστημονικό στελεχειακό δυναμικό, στο ανθρώπινο κεφάλαιο της Ελληνικής Αμυντικής Βιομηχανίας, αντί να αποτελεί έναν απλό αγοραστή πανάκριβων οπλικών συστημάτων, χωρίς να αποκομίζει κανένα ανταποδοτικό όφελος.